

КАЛИН ВЪЛОВ
НЕУСЕТНО КАК ВРЕМЕТО
МИНАВА...

chitanka.info

Неусетно как времето минава,
понякога по-бързо, понякога по-бавно.
И за миг дори ни подминава,
ала се заканва: „Ще се върна и тогава...”

А с пръсти щрака си момчето,
вървейки по уличния тротоар
с усмивка, с торбичката си лека
към някогашния дядов таван.

Ненамерил в себе си утеха,
намерил я в приятелката си Лоран.
Двамата тихичко и леко
върху овехтелите и скърцащ диван.

С някогашна грамофонна балада
и със свещник, горял отпреди.
Телата им сякаш играят,
отразени в четири стени.

А сенките на тях си остават
непокътнати от бури и дни,
сякаш времето вече е спряло
между тези четири стени.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.